

22.04x14.65	10/11/2017	הקבוץ - בוגרת	עמוד 26	60954788-7
בניוין זאב הרצל - בהקשר לציון - 80790				

ציונות ללא גזענות

בחיפוש הדרך לקיום שיתוף פעולה בין כל אזרחי ישראל, יהודים וערבים, עליו להתמקד יחד במאבק הפלוטני להפוך למדינת רוחה אוניברסלית שוויונית, לצד מתן זכות הגדרה עצמאית לתושבי ירושה וזהה במדינה פלשתינאית עצמאית

שעת פרי, ורבית תושבי ישראל, ערבים כיהודים, מגלים נאורים ומיהלים להשתלבות מלאה של אוכלי לוסייה מופלאת לרעה במרקם המשותף. ואט בכל רוח ברי התעסוקה, וביעיר בו המתגמלת (בבשר ובמעמד חברתי).

שיתוף פעולה בונה ביןינו לבני ערבם ישראל אין יכול להתבצע על אולטימטים שלנו כי יציררו מהם ציונים ויתחיכו לעמוד דום בשירות התקווה. דרישת זו מעמידה אותנו בשורה אחת עם טורקומדה, הcombeiro הקתולי שניסה לנצר בכוח את יהודי ספרד.

בחיפוש הדרך לקיום שיתוף הפעולה בין כל אזרחי ישראל, יהודים כערבים, עליו לצאת מנקודות הנחה כי הציונות היא עובדה קיימת בהרי ביטוי בקיים רוב היהודי בישראל, וכך עליו להתמקד יחד במאבק הפלוטני להפיכת ישראל למדינת רוחה אוניברסלית שוויונית, לצד מתן זכות הגדרה עצמאית לתושבי ירושה וזהה במדינה פלשתינאית עצמאית.

פרטן שני המדינות נגורן מן המשקעים האתניים ומן הפערים הכלכליים שנוצרו במהלך השנים האחרונות, וכל ניסיון ל飯店 עובדות אלו בכוח גורר סכנה של הפיכתנו לארץ אוכלת יושבה.

בימים הראשונים מעוררים דבריו של יוז'ן ניימן שכיסה על הניסיונות המוטעים לקרוב ולהתקרב בשנות הציונות המעית לפניהם מלחמת העצמאות, אך לא הכהה את תוכנות השפויים מקרוב המנהיגים מקימי מדינת ישראל, כמו דור בז'יגוריון, שחרר לפטרון הח'לוקה עוד בועידת בילטמור (1943) ושכנע את מנהיגי היישוב מרובות הווומיים והמלחמות לתמוך בתוכנית החלוקת ארץ ישראל, שאושרה בעצרת האו"ם בCKET בנובמבר 1949.

אי אפשר להאשים את בז'יגוריון באיפיקוון או באיז' פיכחון בעת שהסכים לקבל את הסכמי רודוס מ-1949, שיצרפו את ערביי וארעי ערעה והשרון המזרחי כאזרחים שוויים וכוכיות במדינת ישראל. ערביי ישראל סבלו אמנם בשנות המודינה הראשונות מממשל צבאי שנגס בוד כוויותיהם האזרחיות, ובמקרים מסוימים גם מהתעשיית רות אלימה שתוצאתה קטלנית (אידרויי כפר קאסם 1956, הפגנות אוקטובר 2000), אך התזוויה והשאיפה מהזוננו של הרצל, הבא לידי ביטוי בספרו אלטנולדנד.

לשעות שותיז'יות במדינה דמוקרטיבית לא פגה. חurf היהות של ערביי ישראל מופלים לרעה, אנו רואים יותר מסימני השתלבות חברתי-כלכלי, וח'ווים עליה ממשמעות של תושבי ישראל העربים ברפואה, ברוקחות ובכבדת סייעור מקצועית. השקעה בהשכלה ובחינוך ביישובי המיעוטים נורו

בימים האחוריים מעוררים דבריו של יוז'ן הריעוני שלא, יותר מאשר בהollow בין גבאי, אך הבני נוטי כי לאומי המציג את שאיפותיהם החברתיות גם כהמנון שבהם קרים רוב היהודי, אינו בדיק מוכן לגבאי. איחבנה וזה מקשה על חלק לא קטן מתושבי ישראל היהודים להבין ולקבל את שאיפות האזרחים הער'

בימים להשתלב במפלגה, מפלגה המונעת מרעיווננות סוציאל-דמוקרטיים שוויוניים וושאפת לקאים מדי נת רוחה אוניברסלית, ללא הכרדי דת, גזע ומין. בשנות ה-50 היא עבדה קיימת, ויש להזיהר שלא להפכה לאלומות ולכיתתיות.

האסטרטגייה הציונית השפואה שאפה את רעיון נסchtיה בספר הרגיש הרצל, הבא לידי ביטוי בספרו אלטנולדנד. בספר זה הרגיש הרצל את הוכחות המלאה של תושבי הארץ הערביים לשותפות של שוויון וכבוד מלא, ומי ביע סלירה מחדמות של המהיג הבדיוני הקני ד"ר גאייר (בגרמנית אוכל הנבלות), המבקש לשול מה- תושבים הערבים את זכויות האזוחות השווא.

המאבק הממושך רווי הדם בין תושבי הארץ הער'

